

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1024 Pres.

MIRONU,

prin îndurarea lui Dumnedieu arhiepiscopu alu bisericii ortodoxe in Transilvani'a, si metropolitu alu romaniloru greco-orientali din Ungari'a si Transilvani'a,

Iubitului cleru si poporu al archidieceșei Nôstre transilvane; iubitiloru si onorabililoru deputati alesi pentru sinodulu archidieceșanu: Daru si mila dela Dumnedieu Tatalu si Domnulu nostru Iisusu Christosu!

In legatura cu cerculariulu emisu de aici cu datulu de 19 Ianuariu a. c. sub Nr. 181 Plen. pentru alegerea deputatiloru la sinodulu Nostru archidieceșanu pe unu periodu nou de trei ani, luandu in considerare §§. 89 si 90 din statutulu organicu, convocamu, si prin acestea dechiaramu de convocatu sinodulu ordinariu al archidieceșei Nôstre transilvane la biserica catedrala din cetatea Sibiuu, **pe Dumineca Tomei, adeca pe 8 Aprile vechiu** a. c. la 9 ore nainte de médiadi, in care di dupa terminarea ritualeloru bisericesci va urma deschiderea sinodulu in localitatile seminariulu archidieceșanu, si numai decatu se voru incepe lucrarile sinodali conformu regulamentulu afaceriloru interne.

De altminte impartasimu tuturoru binecuvantare archipastoreșca!

Sibiu, la 26 Martiu, anul Domnulu 1879.

Mironu Romanul m. p.

Cerculariu consistorial

catra oficiile protopresbiterale ale tracturiloru: *Giógiu I, Giógiu II, Nocrichiu-Cinculu mare si Palosiu.*
Nr. 986. Plen.

Archimandritulu si vicariulu meu arhiepiscopescu Nicolau Popea, alesu deputatu preotiescu la sinodulu archidieceșanu in două cercuri electo-

rale, anume in cerculu I alu Resinari-loru si in cerculu XX alu Agnitei, retienendu mandatulu pentru cerculu I, a renunțiatu la celalaltu; de asemenea protosințelulu arhiepiscopescu si asesorulu consistorialu Dr. Ilariou Puscariu, alesu deputatu preotiescu é-rasi in două cercuri electorali, anume in cerculu VIII alu Giógiulu si in cerculu XVII alu Valcelorulu, retienendu mandatulu pentru cerculu din urma, a renunțiatu la cel'a laltu, si asia cercurile electorali VIII alu Giógiulu și XX alu Agnitei au ramasu fora deputati preotiesci.

Deci conformu conclusulu consistorialu de astadi prin acésta se ordinéza supletoriu alegerea altoru doi deputati preotiesci la sinodulu archidieceșanu din partea numitelorulu cercuri pentru periodulu dela Dumineca Tomei 1879 pona la Dumineca Tomei 1882, spre care scopu se facu cunoscute respectivelorulu organe și corporatiuni bisericesci următoarele:

1. Teritoriile cercuriloru electorali, locurile centrali pentru alegere si comisarii consistoriali in ambele cercuri remanu precum au fostu la alegerea prima, conformu cerculariulu emisu de aici sub 19 Ianuariu a. c. Nr. 181 Plen, prin urmare cerculu VIII alu Giógiulu stă din tracturile protopresbiterali alu Giógiulu I și alu II, cu loculu centralu Hondolu, ér de comisariu consistorialu e denumitu protopresbiterulu Basiliu Puposiu; asemenea cerculu XX alu Agnitei stă din tracturile protopresbiterali alu Nocrichiu-Cinculu mare si Palosiu, cu loculu centralu Agnit'a, ér comisariu consistorialu e denumitu administratorulu protopresbiteralu Grigoriu Maieru, fiindu de a se observá la casu de vreo impede care dispositiunile puntulu 3 din acelasi cerculariu.

2. La alegerea deputatiloru se va observá esactu procedur'a regulata prin provocatulu cerculariu sub puntele 5 pona inclusive 10, punenduse inse ter-

minulu pentru alegerea ambilor deputati pe Joi in septemana lumina, in 5 Aprile a. c.

3. Oficiile protopresbiterale concernente suntu insarcinate a publicá ordinatiunea acésta in tracturile sale, tramitiendu la fie-care oficiu parochialu câte unu exemplariu din copiele acestei ordinatiuni, cari se alatura aici in numeru corespundietoriu.

Sibiu, 22 Martiu, 1879.

Mironu Romanul m. p.
archiepiscopu.

Revista politică.

Sibiu, in 26 Martie.

Comisiunea dietală pentru instructiune și-a sfârșit activitatea sa cu privire la proiectul de lege pentru maghiarisarea scoalelor. In ședința sa de Vineri (23 Martie) raportorul comisiunei Gabriel Baross a așternut raportul, prin care are să se subștearnă dietei proiectul de lege. Sâmbăta (24 Martie) proiectul s'a și distribuit între deputati, însă numai după sêrbători se va lua in dezbateru.

Convențiunea încheiată între Austro-Ungaria și România cu privire la juncțiunea drumurilor de fer austro-române, s'a primit atât in camera cât și in senatul Ungariei.

Noul president al camerei unguresci Iosif Slávy a intrat îndată după alegere in funcțiune. Vorbirea sa, ce a ținut-o in camera cu aceasta ocaziune, este lipsită de ori ce moment politic. Ea se mărginesce la lauda obicnuită a antecesorulu seu și la rugarea pentru indulgența și sprijinul casei.

Ministrul-president Tisza a aflat de bine a da un esposé in camera despre reconstruarea Seghedinulu. Acest esposé, din care vom comunica cetitorilor nostri in numărul următor un estras, fú primit cu aplaus de cătră toate partidele.

Din Timișoară primim scirea

că într'o ședință a comitetulu central pentru serbarea centenară a reîncorporării Banatulu comitele suprem Ormós a împărțășit, că Majestatea Sa cu privilegiul călătoriei Sale la Timișoara și-a esprimit doriunța a se întrelăsa ori-ce serbare împreună cu cheltueli, a se întrebuinta banii încurși spre acest scop in favoarea Seghedinenilor inundati. Comitetul a decis a se abține a dela ori-ce festivitete publică și a se mărgini la ținerea slujbelor dumneșcesci. Jumătatea din suma de bani colectată 10,600 fl., se va trimite la Seghedin, ear cealaltă jumătate se va folosi pentru edificarea unui museu in Timișoara.

In politica esternă atât cele ce privesc Grecia cât și cele ce privesc Rumelia resăriteană par a fi încă nehotărâte. La diplomați le trebuie timp pentru a se resolví la un pas definitiv. Și acum încă întrebările suntu deschise, cine va lua parte la ocupațiunea micstă, cât de mari vor fi contingentele, care va fi modalitatea ocupațiunei, cine va primi comanda supremă?

Și despre convențiunea pentru Novi-Bazar se începe earăși a se vorbi. „Pester Lloyd“ ne spune, acum nu scim de a cătea oară, că are să se încheie in curënd. „Deutsche Zeitung“ primesce in aceasta privință din parte autentică următoarea scire: ambasadorul francez Fournier și-a dat silință inaintea plecării sale a sonda intențiunile Porței cu privire la încheierea unei convențiuni cu Austro-Ungaria. Kheireddin Pașa a dat ambasadorulu următorul răspuns: „Fără îndoială nu ne va rămâne alta, decât a cede aceea ce ne cere Austria. Noi vom cede. Austria tractează cu noi foarte aspru, ne dă o pilă foarte amară fără a ne servi batăr cu un păhar de apă“.

De altă parte noul ambasador austro-ungar din Londra contele Károly se străduiesc din resputeri

FOIȚA.

Aventurile

doctorulu Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(16. urmare.)

XIII.

Căutarea după Michelet.

Điua de 8 Maiu 1867 la șase oare dimineața promitea a fi o și minunată, și soarele care-și varsă rațele sale schinteioase asupra Parisulu își inveselia inima și își reinvia spiritalu.

La această oară timpurie, nu întâlnei pe stradele capitalei, decât lucrătorii, ce se duceau in atelierelu lor sau profesionistii ce căutau să ocupe locurile lor obicnuite pe bulevarde.

Printre acesti lucrători, puteai observa pe la începutul stradei Pierre-Sarazin doi oameni, unul gros și mare, celalalt slab și mic, cari păreau a avea mare grabă, să ajungă la destinați lor.

Ajunși dinaintea casei cu nume-

rul 14, cel mai mic oprí lin pe soțul seu și îi dișe:

— Aici este, domnule doctor.

Eroul nostru Van-der-Bader, pe care cetitorii nostri a bună samă l-au recunoscut, își cufundă mâna in unul din vastele posunare ale surtuculu seu, scoase din trênsul un volum, a cărui titulă o consultă, dișend.

— Bine diși domnule Ellermann, sântem la editorul marelui bărbat.

Casa cu nr. 14 din strada Pierre-Sarazin era ocupată pe acel timp de librăria domnilor L. Hochette și compagne.

— Să intrăm dișe doctorul cu soluțiune.

— Ei, dar magazinele suntu închise; la Paris oamenii par a se scula cam târđiu.

Ca și când ar fi voit se desmintă cuvintele tinêrulu student se auđi cărtăind o cheie într'un lăcat greu, o ușe mare se invêrti in țitini și figura unui tinêr de opt-spre-dece ani se ivi pe pragul magazinulu.

Van-der-Bader se aruncă asupra băiatulu, care stătea uimit de această năvălire subită.

— Ce vrei? esclamă el, aproape înfricoșat.

— N'ai nici o frică prietine, dișe dl Ellermann, care urmase profesorulu, noi vrem să aflăm numai o simplă adresă.

— Vê stau la dispoziție domnilor!

— Această carte, așa e, că easă din casa D-voastră, întrebă Van-der-Bader, întinđendu-i volumul, pe care el îl consultase mainainte.

— *Amorul*, de Michelet, edițiua a șeptea, dișe tinêrul funcționar, fără îndoială.

— Atunci, urmă invêțatul gáfăind, D-ta fără nici o îndoială, mi vei sci spune, unde pot afla pe acela, care a scris aceste pagini magnifice?

— Aceasta nu va fi tocmai prea ușor.

— Cum!

— D. Michelet, paremi-se se află tocmai in călătorie.

— In călătorie?...

— De altcum, domnilor, puteți să vă încredințați in persoană căci domnul Michelet își are locuința, strada de l'Ouest.

— Numêrul? întrebă Ellermann care se gândia la toate.

— Nu vi l-aș pute spune dară nu veți căuta mult, căci casa lui e cunoscută de toți.

Van-der-Bader, și eșise din magazin și studentul, care voia să mulțumească feciorulu din librărie, abia îl putu ajunge.

— Vom ajunge la locul dorit, nu e lipsă să ne grăbim așa, dișe el fără rêsufare.

— Fie-care minut este un secul, suspină Van-der-Bader, moderându-si pași.

— Paremi-se, dișe Ellermann, că va trebui să ne orientăm mai întâiu asupra direcțiunei, ce avem să o luăm, căci nici D-ta nici eu nu cunoascem Parisul, și prea ușor ne putem rêtăci.

— Voiesc domnii să primească servițiile mele? se auđi o voce îndêrêtu lor.

Van-der-Bader și soțul seu se întoarseră. Ei stăteau față in față cu un om de patru-deci de ani, cu o față sinistră, cu îmbrăcăminte zdrențuită.

a fi un vrednic următoriu al antecesurului său contelui Beust. Contele Károly a presidat la adunarea anuală a societății din Londra pentru sprijinirea străinilor miseri și a ținut un toast foarte simpatic pentru guvernul englez, în care accentuează amicitia intimă între Austria și Anglia.

Catastrofa dela Seghedin.

(Raport special al „Tel. rom.” dela un martor ocular).

II.

Încă după ameași barometrul prevestia furtuna și oamenii căutau cu îngrigire spre noaptea de 12/1 Martie cu atâtă mai tare, cu cât timpul favorizase până aci lucrările la întărituri, ziua următoare însă era ziua lui Grigore cel unguresc, de carea se tem Ungurii ca de o zi de furtună; furtuna le putea nimici toate fructele ostenelelor la întăriturile săvârșite. Noi Românii aveam o presimțire firească de catastrofa ce avea să urmeze și făcuserăm cu vr'o câteva zile mai înainte pregătirile recerute de a ne depărta din Seghedin. Spre nenorocirea noastră însă banii ni s'au strecurat și scădură până la nivelul de 10 fl. și dela ministerul nu puturăm căpăta o anticipațiune la timpul său spre a ne putea depărta. Cu 10 fl. cum putea să plece un drum lung o familie numeroasă de 10 persoane!

Aflându-ne astfel în mare neliniște, în sara amintită nici nu ne culcarăm. Șueratul vântului începuse deja a se auzi. Cătră dece oare vine vestea repede, că apa au spart a treia întăritură, deci grăbească tot însul a se mântui. Se auziu și pușcături, care le țineam drept signal de alarmă, dară mai târziu s'au arătat de împușcături oarbe ale militarilor în contra lucrătorilor, carii fugiau dela întărituri.

Urmarea firească a primei alarme era neliniștea, nesomnul, și strămutarea gazdelor casei noastre în locuința noastră, carea se afla în etajul de sus, grăbind noi a golii două odăi de mobilierul mai scump; ne au ramas acum la 10 persoane spre dispozițiune numai o odaie în care nu ne puteam mișca de mobilierul cel mult. Cătră meșul nopții, frământați, ațipirăm de somn, însă îmbrăcați gata de fugă, și am durmit până la 2 oare după meșul nopții, când un toiu de oameni și tragerea clopotelor într'o dungă ne treziră din somn. Bubuitul treascurilor numai la 3 oare se auziu ca signal, că apa este în oraș. Oamenii începeau a fugi, dară apa era deja în curtea noastră și la patru oare se suise la 1½ de stânjin,

în cât prin curte și prin poartă numai puteam străbate la stradă. Pozițiunea disperată a noastră, văierătura servitoarelor și a femeilor din urmă făcură să tremure inima în mine și am început cu toții a tremura ca de nesce friguri. Spaima vibra în tot trupul nostru și ne băteam capul, că pentru ce nu ne-am depărtat mai curând din Seghedin! Dară timpul nu era de perdut, a lucra, a pacheta ce era mai scump, mai necesar, ca să putem scăpa cu viața din casă, era grija cea dintâi. Asceptam cu nerăbdare creparea de zi, ca să ne putem procura o scară, pre carea să ne scoborim prin fereastră la stradă, la loc liber. Spre norocire casa noastră se afla chiar în marginea Tisei în apropierea imediată a întăriturii celei mai înalte și mai tari, pre carea puteau oamenii să scape și să alerge atât la podul de preste Tisa, cât la drumul ferat.

Sgomotul oamenilor, carii căutau scăpare, era foarte mare, alergau sus în jos pre întăritură, cărau mobilele și vestimintele și buhaiile de pat, porcii guțau, câinii urlau, oamenii strigau după ajutor, căruțele cu bagagiile pre deasupra întăriturii nu puteau înainta de mulțimea oamenilor. Noi din fereastră strigam după o scară. Un amplotat magistratual, de viță ardelean, auzind strigătul nostru de ajutor a fugit în vecinătate și a adus o scară, și o propti la fereastră deasupra porții și apei esundate, care accepta cu sete să înghiță victimile sale. Un câne a gazdei era închis în cămară și stăpânul său umbra cu toată puterea să-l scape; a încercat pre o troacă a se apropia de cămară, dară nu putea, pre urmă s'a întins pre o scândură, dară s'a clătinat și a cădut în apă până în brâu. Apa rece l'a făcut de tremura ca varga, noi ne spăriasem, că se va îneca. Numai odată auzim împregiurul nostru sgomot mare, casele din dărrept ale gazdei noastre și a vecinului nostru din stânga fiind din lut făcute cădură claie preste grămadă și numai coprișele se vedură dela ele înotând asupra apei. Aceasta și plânsetul văierător a proprietarilor mari băgară frica în noi și accelerară depărțarea noastră din zidirea cea bună, temându-ne de surprarea ei, cu atât mai mult cu cât auzirăm vestile cele mai rele despre surprarea altor case asemenea de peatră și cărămidă. Deși gazdele casei ne asigurau, că nu se va întâmpla nimica, să rămânem numai pre pace, dară noi ne vedurăm de cale. Înainte de toate ne procurarăm un om foarte priceput, care ne ajută de-a căra cele mai necesare de pat, de îmbrăcăminte, de schimburi și de mâncare scoborindule

cu mare greutate și precauțiune pre scară în jos, apoi veni personalul la rând, copii dearându-l în brațele lucrătorului cu frica cea mai mare de-a-i scăpa în apă. Cea mai grea misiune a fost a aduce pre biata mea mamă bătrână de 75 ani, neputincioasă fără putere în mâni și în picioare, a costat o luptă mare, până s'a redicat pre scară, ea nu și puté închipui, că pre use nu poate eși afară. Vădend lucrătorul hezitarea maicei și ametiiala ei, a apucat-o bărbătesce și a aședat-o pre scară așa, încât cu mâinile se ținea de cielele din sus a scarei, cu picioarele însă se răzima de cielele de jos a scarei, lucrătorul mai înjos de ea cu mâinile întinse preste ea, îndreptându-i când piciorul când mâna cu o treaptă mai înjos, apoi poposind un dărab, apoi eară pășind mai departe până au ajuns jos pe țărmurile apei, și de unde ametiită o duserăm pe subțioare la vaporul cel mai aproape, care era deja pentru fugiați rânduit; în căsuța cea mai bună o aședaram pe o canapea spre a și odihni trupul și sufletul zdrobit de frica apei.

După ce debarcarăm cu bagagia împreună pre vapor, începurăm a ne sfătui, că încatr'o se apucăm de acolo? Vaporul avea ordin să plece de cu sară la Zenta.

Noi nu puteam merge în direcțiunea aceea, ci numai cătră Timișoara; da fără bani cum să mergem atâtea persoane? Stăteam ca loviți la cap, ca marinariul fără compas, numai odată vine un om ca un *deus ex machina* și ne înbărbătează, ca se mergem la drumul ferat, căci acolo merg vagoane gratis pentru oameni scăpați de apă. Pre cât eram de intristați, pre atâtă ne înveselirăm și îngrabă cântaiu sus și în jos prin inbulzala oamenilor 2 căruțe, de care spre norocire veniră din Bănat destule spre mântuirea oamenilor. Dară mai toate erau ocupate, numai una încă era liberă; o togmiu pre aceea și încărcau pre ea bagagia, pre maica și patru copii mai mici, eu, muierea mea, ficiorul și servitoarea cu copila sugătoare în brațe și mai pe jos mai pe lângă, mai pe după căruța pre întăritura cea mare lângă Tisa ne-am dus până la podul de fer. Acolo ne încunoscinarăm după locul pentru descărcarea bagagiei și aflând un amplotat de bagagiă, acesta ne îndrumă unde, ca se descărcăm bagagia și noi se mergem în sus la gară, apoi va trimite el mai departe după noi bagagia, întrebându-l apoi, că fără scrisoare și răspundându-ne — că fără scrisoare are să rămână bagagia noastră acolo, l'am închinat în numele Domnului și întorcându-i dosul am

stăruit a ajunge la gară. Urcându-me eu singur pe nește trepte la o înălțime de 10 stărgini până la șimile drumului ferat și vădend dela podul de fer până la gară depărțarea cea mare de cel puțin ½ oară, și vedend și o mulțime de oameni cu imensitatea mobiliariului lor aședat, lângă drumul de fer până la gară a socotit cum să străbatem prin desimea aceasta la gară, d'apoi bagagia? pe maica bătrână? și oare dacă ajungeam acolo am fi căpătat loc? Situațiunea era earăși critică — Vai și ah era tot ce auziam de la ai mei.

Bănățul nostru ne sfătuesce se mergem la Szöreg, o comună de o oară îndepărtată dela Seghedin și acolo mai ușor ne putem urca pe tren în direcțiunea cătră Timișoara. Fără multă socoteală îndată ne întoarcem cu căruța și pe drumul acela mergem până la podul de lemn, care conduce la Ujszeged.

Era supremul moment, căci apa esundată lingea deja marginea dela suprafața întăriturii. Scăpând norocoși, dară obosiți am trecut prin Ujszeged la 1 oară după ameași am ajuns la gara din Szöreg, suflați de vânt, obosiți, flămânzi ca vai de noi, iritați, dară cu speranța, că vom scăpa de aci mai departe.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedé în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Martie 1879 a și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista sau a întârția cu espedirea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârție, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumeratiune se trimiță mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

— Domni nu cunosc Parisul urmă acest om, cu o grimasă care avea să fie un zimbet; eu cunosc prea bine toate unghiurile capitalei și cred a vă fi de folos.

Ellermann, care căuta cu neîncredere la acest om voia se'i facă un semn învățatului, însă acesta și răspunse.

Du-ne în strada de l'Ouest, voim să cercetăm pre Michelet, pre celebrul Michelet.

— Ce întemplantare! țise necunoscutul cu o nouă grimasă; eu tocmai mă duc insumi în acel cartier, și cât pentru acela ce'l căutați...

— Doară'l cunosci? întrebă Vander-Bader.

— Eu sunt comisarul meu obișnuit.

Învățatul se uită plin de bucurie la Ellermann.

— Dumnețeu ne stă într'ajutor, țise el.

Cine scie, cugetă Ellermann, dând din cap.

— Urmați-mi, domnilor, țise călăuzul.

— Vom lua calea cea mai scurtă și în curând vom fi la loc.

Învățatul îl oprî și îi țise cu stimă.

— Așa dară D-ta ai fericirea de a fi în serviciul marelui analisator?

— Mai bine de cincispredece ani, domnule; este un stăpân foarte vrednic, vă încredințez.

— Afla'l vom acasă? întrebă Ellermann.

— Abună samă, domnilor, însă stăpânul meu, care câte odată se scoală cam târziu, nu primesce pe nimenea înainte de opt oare.

— Bine, țise învățatul; în sfârșit sunt sigur de a vedé pe acest geniu colosal, și două oare de așteptare nu sunt nimic pentru mine.

— De altcum, țise earăși călăuzul, din ce în ce mai afabil, locuința mea e numai o sută de pași departe de locuința lui Michelet, d-voastră mi ve-ți face onorul, de a vă odihni puțin la mine.

— Da, fără îndoială, și D-ta mi vei vorbi de acela pe care noi voim să-l salutăm.

Dar pentru ce se incomodăm pe acest brav om, domnule doctor, adause Ellermann, care nu și ascundea neplăcerea sa.

— Oh, nu mă incomodați de loc, domnilor; eu sunt singur în locuința mea, de când avui nenorocirea, de a mi perde pe buna și sfânta mea mamă!

La aceste cuvinte, zdrențurosul își sterse o lacrimă ce'i curgea pe obraz în jos.

În adevăr acestei emoțiuni, care părea a arăta simțemete nobile la călăuzul cu privirea sinistă, domnul Ellermann își făcea imputări pentru neîncrederea ce o avuse la vederea lui.

— Eu vă voi arăta portretul binefăcătorului meu urmă călăuzul, care părea a înțelege ce se petrecea în spiritul studentului

— Portretul binefăcătorului D-tale?

— Al domnului Michelet.

— Cum! D-ta poședi portretul ilustrului scriitor! esclamă Vander-Bader, să ne grăbim, prietene.

— Urmați-mi dară, domnilor.

Și călăuzul, urmat de cei doi soți ai sei merse prin nesce strade înguste și unghiuroase a căror pustietate făcuse să se iviască de nou temerile de mainainte ale d-lui Ellermann.

Tinărul om, intradevăr nu prea strălucia prin curagiul său.

— Mai este încă departe? întrebă el.

Ba nu, domnule, răspunse călăuzul; casa în care locuiesc este la capetul acestei strade.

— Ciudat cartier!

— Locuiesci unde poți, aruncă călăuzul.

Strada de l'Ouest este colea la stēnga.

Oh! D. Michelet locuiesc tare bine, și așa se și cade, o inimă atât de bună, un bătrân atât de generos!

— D. Michelet este bătrân? întrebă Vander-Bader.

— Eu credeam contrarul, țise Ellermann, ficsând pe călăuz.

(Va urma).

Varietăți.

* (Nunta de argint) a Majestăților lor imperatului Francisc Iosif I și împărătesei Elisabeta, carea după cum anunțasem deja în unul din numărul diariului nostru, se va sërba în 24 Aprilie n., află pregătiri grandioase în toate părțile și mai în toate orașele imperiului. Și Bistrița face preparative mari pentru sərbarea acestei festivități imperiale.

* (Alegerile sinodale în diecesa Caransebeșului). La sinodul eparchial s'a ales următorii deputați: In *Bocșii*: Stefan Antonescu, jud. cer. Iuliu Petric jude reg. în Bocșa montană. In cerc. *Reciții*: Antoniu Crenian jud. cerc. în Recita mont. și Ioan Budințan adv. în Bocșa mont. In cerc. *Buzias*: George Ioanovičiu dep. dietalși Ioan Marcu învățător în Bocșa mont. In cercul *Fizeșului*: Martin Țapu învățător și Ioan Popoviciu notar în Fizeș. In cercul *Verșefului*: Ioan Baica învățător în Retișor și Trifonescu notar. In cercul *Lugoș*: Dr. Alecsandru Mocioni și Constantin Rădulescu adv. In cercul *Zagjen*: Antoniu Mocioni și Iuliu Petric jud. reg. In cercul *Iebelului*: Stefan Velovan dir. prep. în Caransebeș și Ioan Misici. In cerc. *Oravița*: Baltazar Muntean adv. și Timoteiu Micălea adv. In cerc. *Ciacovei*: Gaita notar și Ioan Ionaș asesor referinte la cons. din Caransebeș.

* (Banca „Transilvania”) din Sibiu a ținut în 30 Martie n. a 10-a adunare generală ordinară la care au luat parte foarte mulți membri. Raportul direcțiunii a constatat și pe anul 1878 un crescământ continuu a cercului de negoțiarie și o consolidare a întreprinderii.

În bransa pentru asigurare de foc s'au escostat 7262 polițe despre prețul de asigurare de 8,672,717 fl., și s'au incasat premii de 49,098 fl. 15 cr., ș. a. Pentru pagube s'au solvit 31,861 fl. 46 cr. v. a.

În bransa pentru asigurarea vietei au intrat 807 propuneri despre un capital de asigurare de 596,638 fl. și după subtragerea tuturor stornelor, casurilor de moarte etc. mai rămân la sfârșitul anului 2874 persoane asigurate cu un capital de 1,894,361 fl. v. a. Întratele premiilor au făcut 58,015 fl. 75 cr. v. a. Pentru percente și dividende s'au incasat 7920 fl. 44 cr. v. a. Capitale asigurate s'au solvit 25,052 fl. 41 cr., și s'au rezervat 2000 fl. v. a. Reserva premiilor și sumele superflue s'au urcat la 107,267 fl. 75 cr. v. a. Dându-se absolutoriul superfluențele de 869 fl. 38 cr. v. a., s'au rezervat pe anul viitoriu, pre când suma superfluă din 1876 per 455 fl. 94 cr. v. a. s'a predat în sensul statutelor fondului de asigurare.

În sfârșit trăgându-se soarta despre 5 acții ale fondului de întemeiere au eșit numerii: 623. 973. 1275. 1321 și 1438. Capitalul fie-cărui număr de câte 100 fl. se va solvi în 1 August a. c.

* (Provocare). Subscriși în numele Comitetului Balului Român în Viena, își iau voie de a ruga pe acei Domni, cari au avut amabilitatea de a colecta pentru acest bal, să binevoiască a trâmite colectele, dimpreună cu suma încasată cel mult până în 15 l. c. st. n. ca astfel Comitetul să și poată da publicității rațiociniul, îndată după terminul amintit.

Viena 1 Aprilie 1879.
Pentru Comitetul Balului Român în Viena

Dr. Octaviu Blasianu,
președinte.

Dr. N. Nicolau Poppa,
cassariu.

* (Tifus cu pete). Dnul Iosif Fabritius din Brașov ne spune, că acolo s'a ivit în 28 Martie n. boala tifusului cu pete la 11 inși, dintre cari 4 au murit eară 6 se află pe calea însănătoșării. S'a constatat, că boala aceasta a erupt în localitățile poliției, fiind cei bolnăviți toți servitorii Poliției. Localitățile se desinfec-tează mereu și se iau măsuri energice, spre a împedeca lăfirea boalei. Domnesce dară nădejdea, că nemai bolnăvindu-se până acum nimenea pre lângă măsurile luate energice se va stêrpi această boală infricoșată.

* (Mulțămită publică). Subscrisa în numele seu ca învățătoare dar totodată și în numele elevelor ei aduce prin aceasta cea mai adâncă mulțămită pentru binevoitoarele contribuiri, prin care s'au făcut cu puțință cumpărarea unei mașini de cusut pentru scoala noastră de fetețe din cetatea Sibiiului.

Cu ocasiunea aceasta subscrisa împreună și altă datorință, dând socoteală publică despre ceea ce a incasat spre scopul sus atins.

A incasat adecă dela următoarele doamne: M. M. 1 fl., Sora Săvoiu 1 fl., Iudita Măcelariu 1 fl., C. D. Schiau 1 fl., N. N. 40 cr., Luisa Lazar 1 fl., Ana Bechniț 1 fl., N. N. 40 cr., E. C. 40 cr., Rebeca Wolf 20 cr., Elena Demian 20 cr., M. M. 60 cr., Caliope Boiu 20 cr., Ana Joandrea 20 cr., E. Câmpean 20 cr., P. Arsenie 1 fl., Dunca 1 fl., M. G. 40 cr., M. R. 20 cr., Ana Comșa 20 cr. Sibiu, 24 Martie 1879.

Maria Georgievici
învăț. la scoala gr. or. de fetețe în cetate.

* („Românii din Zernești pentru limba maghiară”). Primum următoarea scrisoare: Diariul „Magyar Polgár” în Nr. 74 a publicat reproduc după foaia „Nemere”, carea e cunoscută publicului român, și carea nemai putend exista în Brașov, s'a strămutat la Szepszi-Szt.-György, o notiță de următorul cuprins: (urmează textul, care l'am publicat în nr. 34).

Subscrisul în numele comunei, declar această notiță de falsă, fiind o invențiune din partea cutărui corespondent a lui „Nemere”, carele neavend cu ce servii foaiei sale se folosește de asemenea corespondențe false; ear „Nemere” este o foaie, carea dă credământ astor fel de scor-nituri.

Noi nu sântem contrari limbei maghiare, căci la noi și până acum s'a propus în scoală din voie liberă, nu aprobăm însă introducerea forțată a acestei limbi în scoalele noastre confesionale.

Ar fi fost mai potrivit când am fi cetit în „Nemere” vre-o corespondență, unde să ne arete acest cas la frații noștri maghiari, că adecă ei ar adera la propunerea și a limbei române în scoalele lor din Sécuime, căci cu mult mai mare lipsă au ei de limba română, avend a trăi tot în România spre a și câștiga mijloacele de subsistență.

Din altele asigur pe corespondentul lui „Nemere”, cumcă Zerneștenii, aprobând întru toate procederea Escelenței Sale, și-au manifestat încrederea și mulțămita și din partea lor*).

Traian Meșian,
preot gr. or. în Zernești.

* (Vêrful cu dor). După cum aflăm compozitorul cântărei Vêrful cu dor, d. Ladislav Lubici, pianistul Curtții din București a fost invitat de di-

*) Ar fi interesant când am puté afla cum s'a putut fabrica corespondența — notiță din „Nemere”, și cine sânt acei „binevoitori” ai Zerneștilor, cari îi insinuă așa de minunat tocma în presa maghiară.

rectorul Societății de musică din Londra, ca să trâmăta toate partiturile pentru a se începe repetițiile cântărei, care va fi reprezentată în curend în Convent-garden-teatrul M. S. Reginei. Piesa se va reprezenta cu tablouri vii, care se vor schimba mereu pe scenă după înțelesul textului. Afară de aceea, directorul societății din Londra a cerut permisiunea de a reprezenta cantata în deosebite concerte și în teatrul privat al principelui de Wales.

Compozitorul a fost ales membru al societății musicale.

Costumele naționale române, necesare cântăreților ce vor lua parte la reprezentație, s'au și trâmăis din București.

Ar fi de altmintrelea de dorit, ca d. compozitor să fie față la reprezentare și să dirigeze însuși esecutarea muzicii sale.

* (Hagi Loja). Se scrie din Seralievo cu data 29 Martie: Ađi la 3 ore p. m. a fost amputat piciorul lui Hagi Loja pe sub genunchi, de oarece s'a constatat că altfel vindecarea e cu neputință. Amputarea s'a făcut în spitalul cel mare militar. Șapte medici între care și șeful sanitar provisoric Hlavatsch, au fost prezenți. Hagi Loja declarase că consimte cu amputația, și a și susținut-o.

* (Un răspuns nimerit). Scena se petrece înaintea unui tribunal din Berlin.

„Președintele” (cătră acusat). Cum poate fi un om așa de crud încât să și maltrateze femeia și să i arunce o farfurie în cap.

„Acusatul”. Dar, domnule preșident, cunoașteți pe femeia mea?

„Președintele”. Nu am on oarea aceasta...

„Acusatul”. Atunci nu mai dicită nimica.

* (Un ciasnornic interesant).

După cum ne spune diarul „Columbus”, dizele aceste s'a isprăvit în Columbus (Ohio), după o muncă de opt ani, un orologiu, care după descrierea făcută e cap de operă. Deocamdată acest orologiu se află espus în Columbus, apoi va face o călătorie prin cele dintăiu orașe ale Statelor-Unite. Ideea autorului, a fost de-a espune toate evenimentele însemnate din istoria Statelor-Unite. Opul de artă, lat de cinci urme și înalt de 10 urme, este aședat pe două ghiare de vultur împodobite cu 12 stele, reprezentând cele 13 State unite mai întâiu. De amendouă părțile se află reprezentate cele două evenimente mai însemnate din istoria americană, resboiul pentru independență și resboiul revoluționar. Aci se mai vede și „Independance Hall” cu clopotul lui crăpat și cu un bătrân gata să l tragă, Zeița libertății sună oarele; zeița dreptății apleacă cumpănă în favorul industriei; în mijlocul unei harfe eolice se vede modelul renumitului orologiu din Strasburg, într'o întindere de 12 policari înălțime și 4 lățime. La plăsmuirea singuraticelor figurile ale apostolilor au servit tablourile lui da Vinci. Toate figurile alegorice sânt de os de elefant, afară de Satana, care e de abanos, și cu ochi de granat. Împregiurul postamentului se vèd episoade istorice. La primul pătrar de oară trece peste scenă o locomotivă ca emblem al grabnicei înaintări pe terenul industriei; când orologiuul bate jumătate resună clopotul din „Independance Hall” și Washington trece maiestros pe scenă. La bătaia a trei pătrare de oară apostolii se inchină înaintea lui Christos; Petru se lapedă de el și cocoșul cântă. O figură trece repede purtând o eșarpă verde cu inscripția „Timpul fuge.” Bătaia orelor se anunță print'un joc de clopote. La ora 12 se reprezintă eman-

ciparea sclavilor: Lincoln, ținend în mână proclamația respectivă, se îndreaptă spre un sclav legat de bancă, care stă cu ochii așintiți spre liberatorul seu. De odată lanțurile îi cad, ear mâinile lui se impleticesc la o rugăciune de mulțămită pentru scăparea lui de această soartă.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Paris, 7 Aprilie n. La cele 21 de alegeri supletorice, sevêrșite eri, s'au ales 13 republicani și 1 legitimist; 7 alegeri sânt de a se face de nou.

London, 7 Aprilie n. În casa de jos Northcote declară: Pertractările despre ocuparea Rumeliei resăritene se continuă. Comunicări mai detaliate sânt imposibile, pentru a nu prejudicia probabilității înțelegerei. Mai departe declară Northcote: Vestea de pace a lui Cetewayo nu este deamă de multă credință; ci din contră o supunere completă ar fi de lipsă.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Genesis evangeliilor

(Studiu biblic)

Ἐγενήσατο τὰς γράφας. Ioan 5, 39.
(3 urmare).

A. Evangelia după Mateiu.

(Critica). Evangelia nu este scrisă de Mateiu, ci de un necunoscut de mai târziu.

Motivele pentru neautenticitate sânt:

a) Cuvintele lui Papias, carele ne spune că Mateiu a insemnat τὰ λόγια, adecă unele cuvântări, respective sentințe de-ale lui Iisus, și încă în dialectul aramaic (εβραϊδὲ διαλέκτῳ);

b) Evangelia e în contradicere cu Ioan, nunumai lăsând afară unele evenimente de mare însemnătate (Nunta din Cana, învierea lui Lazar ș. a.), pe cari un apostol și martor ocular nu le putea desconsidera, dar și punend activitatea lui Iisus numai în Galilea, și numai în timp de un an.

c) Evangelia însași nu susține a fi scrisă de Mateiu.

¹⁾ Evangelia este una (τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Mrc. 1, 1), scrisă de 4 scriitori amăsurați specialelor lor scopuri didactice. De aci Ireneu (adv. haeres. III, 11, 8.) numesce Evangelia τὸ εὐαγγέλιον τετραμορφον. De aci rezultă și titula Κατὰ Ματθαίου, Κατὰ Μάρκον, Κατὰ Λουκᾶν, Κατὰ Ἰωάννην. Această prepozițiune (Κατὰ) a fost exploatată în diferite chipuri. 1) Unii pretind a afla în tr'ensa numai o referință mai depărtată de Mat. Luca etc., și de aci prin aceasta ceercă a documenta neautenticitatea Evangeliilor. Sensul să fie: Evangelia nu e scrisă de Mat., Marcu ș. a. ci de un necunoscut, scrisă numai după împărtășirile date de Mat. Marcu Luca (Credner, Einleitung § 88). In contra acestei supoziții stă faptul că formula de sus a fost întrebunțată și pentru titularea Evangeliilor apocrife (Κατὰ Θωμᾶν etc.) — 2) Alții iau cuvântul în sensul genitivului, și ad a) ca genitiv simplu, în loc de Ματθαίου etc. (Bleek, Einleitung. pg. 90). În cazul acesta rămâne neexplicat pentru ce s'a pus Κατὰ ca neindatinat, și nu s'a pus genitivul, — ba stă în contradicere cu faptul, că Evangelia nu este a Apostolilor, ci a lui Iisus Christ. (Marcu 1, 1.) și test. parall.); b) sau se ia Κατὰ ca o reproducere a lui lamed authoris din limba evreică. Dar acest lamed authoris nu este niciări în limba greacă reproduc cu Κατὰ. LXX il reproduce sau cu dativ sau cu ajutorul unei parafraze. 3) Prepozițiunea însămnă: după, amăsurați, conform, și deaci: Evangelia după Mat., după Marcu etc. va să dicită: după cum a scris-o Mateiu, Marcu, Luca, Ioan.

Prin Κατὰ se intenționează indigitarea unității Evangeliei în butul deosebitorilor sub cari ni se prezentează (Winer, Gramatik des neutest. Sprachidions. Leipzig 1867 edit. 7 § 49. d.

d) Evangelia narează nu numai minuni de necredut, dar și lucruri cari aparțin mitului (steaua magilor, ispita, banul în gura pescelui ș. a.)

e) Cuvântările lui Iisus parte sînt reproduse nefidel, parte neesact cronologic

f) Anumite episoade sînt inventate cu respect la Test. vechiu (fuga în Egipt ș. a.)

g) Scriitorul citează Test. vechiu acum după original, acum după LXX.

ad a) Aceea ce dice Papias nu este nici de cum în contra autenticității Evangheliei. Cuvintele lui (la Eusebiu III, 39) sună: *Μάρκος μὲν ἐρμηνεύτης Πέτρον γενόμενος ὅσα ἐμνημόνευσεν ἀκριβῶς ἔγραψεν, οὐ μὲν τοι τάξει, τα ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἢ λεχθέντα ἢ πραχθέντα... ὄσπερ δὲ ὡς ἔφη Πέτρον, ὅς πρὸς τὰς χρείας ἐποιεῖτο τὰς διδασκαλίας, ἀλλ' οὐχ ὅσπερ σύνταξιν τῶν κυριακῶν ποιούμενος λόγων... Ματθαῖος μὲν οὖν ἐβναῖδι διαλέκτω τα λογία συνεγράψετο, ἡρμήνευσε δαυτα ὡς ἦν δυνατός ἕκαστος. Ele, τὰ λογία, nu se refer după cum se pretinde la o adunătură de cuvântări sau sentințe de ale lui Iisus, ci la Evangelia actuală. Căci α) Papias togmai în pasagiul citat numește și Evangelia după Marcu *κυριακοὶ λόγοι*; β) Papias își intitulează scrierea sa *λογίων κυριακῶν Ἐξηγήσεις* deși în trînsa sînt și istorisiri, întemplări, și nu numai cuvântări de ale lui Iisus; γ) S. S. Părinți și de mai târziu numesc Evangeliile *τα λογία τοῦ κυρίου* sau *τοῦ θεοῦ* (Langen I. Grundriss der Einleitung in das Neue Testament. ed. II Bonn 1873 pag. 12.)*

ad b) Că în Evangelie lipsesc unele fapte și evenimente descrise de Ioan nu este nici umbră de dovadă contra autenticității ei.

Dovadă este numai, că și pentru Mateiu, ca și pentru cei alalți Sinoptici, are valoare čisa lui Ioan 20, 30, 21, 25. Iar că ar sta în contradicere cu Ioan în privința activității lui Iisus nu este adevărat. Evangelistul ne dă indigări din cari vedem, că și lui îi este cunoscută activitatea de mai mulți ani din Iudea și Ierusalim. La 4, 25, prin urmare togmai la începutul activității sale, aflăm că Iisus are aderenți din Iudea și Ierusalim. Aceasta ne îndreaptă la activitatea iudeică-ierusalimitană, descrisă de Ioan 2, 13 seqq. Iosif din Arimathia a fost un personagi cunoscut lui Iisus (25, 27). În Bethfage, Bethania și Ierusalim Iisus are familii impretinite, cari presupun cunoscințe vechi (21, 3, 17, 26, 6, 17 seq.). Ba însuși Iisus ne dă să înțelegem, că a fost de repetite ori și cu diferite ocațiuni în Ierusalim, și a cercat să atragă pe Iudei la credință, (23, 37).

Planul lui Mateiu a adus cu sine ca el să descrie faptele și învățăturile lui Iisus sevărșite în Galilea.

ad c) Nici cele alalte Evanghelii nu ne spun espres cine e autorul lor, o datină ce domnia la cei vechi ²⁾ Mateiu, ca și cei alalți Evangelisti, ne dă să înțelegem, că el este autorul (9, 9. seqq). Dacă un scriitor nu și numește numele în scrierea sa, nu urmează că scrierea aceasta să nu fie a lui.

ad d) Chiar să fie productul fantaziei aceea ce scrie un scriitoriu, urmează oare că aceea ce a scris nu e scris de el? În cazul concret, dacă s'ar dovedi neadevărul celor relatate de Mateiu, s'ar dovedi numai că n'a relatat fidel, și nu că n'a scris însuși aceea ce a scris.

ad e) Aranjarea materialului și prin urmare și a predicilor a fost con-

²⁾ Excepțiunea ce o fac apostolii Pavel, Petru, Iacob și Ioan în Epistole, este basată pe împregiurarea, că ei scriu epistole, și amăsorat datinei de pre atunci încep cu numele scriitorului.

diționată de planul și scopul Evangelistului, carele, după cum s'a mai dis, n'a intenționat să scrie istoria vieței, ci învățăturile lui Iisus cu o anumită tendință didactică. Infidelitatea (ce în cazul concret nu există) în descrierea unui eveniment nu conchide la neautenticitatea descrierei.

ad f) Este din potrivă raportul dintre profetie și împlinirea profetiei. Iar împregiurarea că Mateiu are mai multe provocări la Testamentul vechiu, și prin urmare în viața lui Iisus vede mai multe profetii împlinite de cât cei alalți Evangelisti, a fost condiționată de planul și tendința specială a Evangelistului.

ad g) De aci nu urmează însă că sînt două scrieri primitive, compilate mai târziu. Citatele diferesc într-o atîta în cât: toate acele citate, la cari se provoacă însuși Evangelistul sînt fără excepțiune după original (versiunea proprie a traducătorului, mai fidelă ca în LXX), ear acele la cari se provoacă alții sînt asemenea toate, fără excepțiune, după LXX. Causa acestei diferențe se esplică tare natural: traducătorul testului aramaic al Evangheliei a voit să reproducă cât se poate de fidel cuvintele la cari Evangelistul face provocare (ca 1, 23, 2, 15, 18, 23, 4, 15, 8, 17, ș. a. ³⁾ ear cuvintele la cari fac alții provocare le reproduce după LXX (ca 3, 3, 4, 4. 6. ș. a.), carea era în us la helenisti. Și până când cestiunea citatelor în chipul arătat, este neresolvită până atunci fenomenul nu se poate esplica altmîntrea.)

(Va urma.)

³⁾ Aci aflăm cu drept cuvânt pe traducătorul Mateiu însuși.

Posta Redacțiunii.

Argir de lângă valea Cravului. Astorfel de invinuri grave le putem da loc numai atunci, dacă vei gira în public pentru adevărul lor cu întreg numele D-Tale. Domnului Major de Cravim în Bucuresci. Ya apare în numărul procsim.

Bursa de Viena

din 7 Aprilie n. 1879.

Acțiuni de bancă	805 —
Acțiuni de credit	247 90
London	118 40
Argint	—
Galbin	5 52
Napoleon d'aur (poli)	9 31 1/2

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 21 Maiu și 25 Iunie imob. lui Francisc Farkas și soți în M. Szent. Anna (trib. M. Vásárhely); în 16 Maiu și 16 Iunie imob. lui Stefan Columnics în Feltozja; în 7 Maiu și 7 Iunie imob. lui Ludovig Csekem în K. Vásárhely Kanta (trib. K. Vásárhely); în 10 Aprilie imob. lui Ioan și Șarolta Hahn în Mercurea (trib. Sibiu); în 17 Aprilie imob. d-nei Nicolau Bánay în Gherla (jud. cerc.); în 16 și 17 Aprilie și în 17 Maiu lui Mihail Draveczy în Erdona (jud. cerc. Székelyhid); în 15 Aprilie și 15 Maiu imob. lui Danilă Boczi în Kissikarla (jud. cerc. Nagybánya); în 28 Aprilie și 28 Maiu imob. lui Adam Nimișescu în Dincu-mare (trib. Deva); în 10 Aprilie imob. lui Toader Mateiu în Căpuș (trib. Cluj); în 10 Maiu și 10 Iunie imob. lui Sava Milinton în Ciacla (jud. cerc. Aiud); în 19 Aprilie și 19 Maiu imob. lui Iosif Horvathy în Turda (trib.); în 27 Maiu și 27 Iunie imobilele și mob. lui Ladislau Bartha în S. Sânt-Ioana (jud. cerc. S.-Szt. György); în 15 Maiu și 17 Iunie imob. lui Teodor Puscu și al rămasului după Ioan Szabó în Hihic (jud. cerc. S. Szt. György); în 13 Maiu și 13 Iunie imob. lui Alecsandru Ferenczi în Lăpușul-romănesc; în 12 Maiu imob. lui Ferdinand Czirano și soției sale (jud. cerc. Aiud); în 29 Aprilie și 29 Maiu imob. lui Nicolau a lui Dismaș Muntean în Ludoș; în 30 Aprilie și 30 Maiu imob. lui Ioan Adami în Ungurei;

în 26 Aprilie imob. lui Francisc Bron Reichenstein în Sibiu (trib.); în 17 Aprilie imob. lui Mihail Schindler și soți în Mediaș (jud. cerc.); în 12 Aprilie și 12 Maiu imob. Palaghiei Pap în Rusu (jud. cerc. Nagybánya); în 30 Aprilie și 31 Maiu imob. lui Andreiu Schmid în Enei (trib. Ibașfaleu); în 8 Aprilie și 8 Maiu imob. comunei Runcu (trib. Turda); în 10 Aprilie și 10 Maiu imob. lui Iosif Nastor în Bobohalma (jud. cerc. Szt. Márton); în 17 Aprilie imob. lui Dumitru Dreve și soți în Mănăstur (jud. cerc. Hoghin); în 7 Maiu și 7 Iunie imob. lui Toma Moldovan în Sibiu (trib.).

Nr. 42.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei vacante Branișca, în protopresbiteratul Iliei murășane, în urma ordinațiunei consistoriale de dto 18 Iuliu, 1878, Nr. 1320. B. prin aceasta se publică concurs a doua oară cu termin până în 21 Aprilie a. c.

Emolumentele sînt:

- a) casă de locuit dimpreună cu curte și grădină;
- b) două pământuri arătoare de 4. jugere cu venit anual de 50 fl. v. a.
- c) dela 114 numere câte o ferdelă cucuruz sfărmit;
- d) câte o ți de lucru, fie-care număr parte cu palmile parte cu vitele;
- e) venitele stolare îndatinate: cari toate computate în bani fac suma de 481 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parohie au ași așterne concursule lor instruite conform prescrierilor statutului organic și a dispozițiunilor sinodale din 1873 până la terminul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Gurasada, 15 Martie 1879.

Alecsiu Olariu, m. p., adm. protopopesc.

Nr. 82.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III-a Șiasa, protopresbiteratul Lupșei, prin aceasta se esplică concurs cu terminul până în 21 Aprilie 1879 v.

Emolumentele sînt:

- a) folosirea cimiteriului;
- b) dela 200 case câte o ți de lucru sau 20 cr. în bani, și
- c) venitele stolare regulate prin sinodul parochial, cari toate computate în bani dau un venit anual de 400 fl. 60 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune au ași așterne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor provisorie din anul 1873 la subsemnatul până la terminul indicat.

Ofenbaia, în 12 Martie 1879. Oficiul ppresbiteral gr. or. al Lupșei. În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Danciu, m. p., adm. ppopesc.

Nr. 49.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a III-a din Streiu-Săcel cu filia Crișeni, în protopresbiteratul Hațagului, — se deschide prin aceasta concurs cu terminul până la 21 Aprilie.

Emolumentele sînt:

- I. Dela parochia Streiu-Săcel: a) porțiune canonică = loc arătoriu 8 jugere;
- b) dela fiesce-care fum de casă (60 fumuri) câte una ferdelă cucuruz nesfărmat, și câte una ți de lucru (clacă);
- c) stolele îndatinate.

II. Dela filia Crișeni: d) porțiune canonică — loc arătoriu 10 jugere;

e) dela fiesce-care fum de casă (30 fumuri) câte una ferdelă cucuruz nesfărmat;

f) stolele îndatinate.

Doritorii de a ocupa această stațiune, au ași adresa concursule lor bine instruite în sensul „statutului organic” și a dispozițiunilor sinodale din an. 1873 la subscrisul, până la terminul sus memorat.

Hațag, la 8 Martie 1879. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț, m. p., protopop.

Nr. 62.

1—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochie de clasa a III. Spanlaca, în tractul protopr. gr. or. Murășului se esplică concurs cu terminul până la 21 Aprilie v. 1879.

Emolumentele sînt:

- 1. Casă parochială cu grădină de legume în mărime 342□, și grădină de pomi în mărime de 1 juger 20□^o;
- 2. Usufructul cimiteriului care conține 1300□%, loc de coasă;
- 3. Porțiune canonică stătătoare 2 jugere□^o, din care 1 jug. 650□^o e agru, celalalt e tînaț;
- 4. Dela fie-care familie (84 familii) câte o ferdelă de cucuruz sfărmit (măsura veche) și câte o ți de lucru cu palma;
- 5. Stola usuată în comună.

Din cucuruz, țile de lucru si stola terțialitatea compete cantorului.

Se sperează, că prin comasațiunea și segregatiunea locurilor din hotarul respectiv puse în lucrare de mai mulți ani și încă în present aflătoare în curgere, — se va mai îmbunătăți porțiunea canonică, cu câte-va jugere de pământ (cu partea legală competentă din teritoriul comun).

Concurenții au ași adresa concursule instruite conform „statutului org.” și dispozițiunilor sinodale din a. 1873. la subscrisul p. u. Máros-Ujvár) până la terminul indicat.

Sântbenedic, în 20 Martie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial. Artemiu Crișan, m. p. adm. ppopesc.

„Albina” 1—3 [11]

Institut de credit și de economii

În sensul concludului adunării generale a societăței noastre din 28 Martie 1879 Nr. I, al șesele coupon dela acțiunile institutului nostru scādător la **1 Iuliu 1879** se va rescumpăra dela susnumita ți la cassa noastră în Sibiu cu **9 floreni 50 cruceri**. Și până atunci se rescumpăra acel coupon la cassa noastră de ađi incolo ori-când, pre lângă subtragerea intereselor pe timpul încă neespirat. Sibiu 5 Aprilie 1879.

Direcțiunea institutului.

Avis 1—2 [12]

pentru dame!!

În cunoscutul salon de modă al subscrisei se află un sortiment de **pălării de primăvară și vară** pentru **dame și băeți** sosite din **Viena** cu prețuri convenibile.

Sibiu 5 Aprilie 1879.

I. Wegmuth, strada cisdădiei Nr. 25, etagiul I.